

ПРИМЉЕНО: 07.07.2016.		
Орг. јед.	Број	Прилог
	132817	—

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА – УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ПРИМЕДБА

на извештај Комисије за припрему реферата о кандидатима пријављеним на конкурс и предлагање кандидата за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Општа историја новог века (17.06.2016).

Сматрам да комисија није показала потребну објективност у овом извештају.

У извештају нисам препознала ниједног од два кандидата иако проф. др Александра Фотића и др Марију Коцић познајем већ годинама, првог већ четврт века, кроз њихове објављене радове па сматрам да о томе могу да дам мериторан и научно утемељен суд.

У извештају је пропуштено да се укаже на међународни углед који ужива проф. др А. Фотић. На томе се нећу задржавати, али се морам осврнути на суд о његовим радовима. Оспорава се значај радова проф. др А. Фотића потпуно нетачном и евидентно малициозном анализом (да рад „није утемељен на архивској грађи“, или се „делом заснива на архивској грађи“, да не цитира свој рад када преузима делове из истог, итд). Ко год погледа његову библиографију и прочита његове радове увидеће да је то истраживач који је највећи део своје каријере посветио управо раду на османским документима. Њиховим тумачењем обогатио је српску и светску историографију, што може да потврди на десетине најпознатијих светских научника из области историје Османског царства.

С друге стране, комисија је пристрасно и нетачно похвално оценила радове кандидаткиње др. М. Коцић, иако се за све њене радове може утврдити да су то површне компилације насумице изабране литературе, и то не оне релевантне, него оне најдоступније, која је најчешће застарела или не одговара по квалитету. У потпуности потврђујем све наводе доц. др Небојше Шулетића, који је прецизном анализом указао на научне капацитете противкандидата др М. Коцић. Његовим примерима би се могло додати још на стотине других, и то ћу учинити уколико буде потребно. Из *Примедбе* др Н. Шулетића и мог искуства могу да кажем да кандидаткиња др М. Коцић нема

истраживачке радове, не поседује знања из теорије историје и историјске методологије и не уме да користи научни апарат. Кандидаткиња др М. Коцић нема способности да раздвоји важно од неважног, да аргументује своје ставове и објасни тему коју обрађује, а самим тим ни да донесе одговарајуће закључке. Чињеница да је за три године (2013–2015) објавила три књиге и двадесет четири рада говори сама за себе.

Сматрам да су у извештају комисије кандидати оцењени на пристрасан начин. Предлог комисије да се изабере кандидат др Марија Коцић није заснован ваљаној аргументацији јер ни приближно нису узете у обзир све релевантне чињенице. Препоручујем Изборном већу Филозофског факултета да не прихвати овај извештај.

У Београду, 04. јула 2016. године

Научни саветник у пензији

др Олга Зиројевић

